

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **RICHMONT - CZ a. s.**, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, zastoupen Mgr. Ilonou Karlovou, advokátkou se sídlem Karlova 108/3, Písek, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Kovostroj Bohemia, s. r. o.**, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, č. j. KUJCK 61289/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 12. 2019, č. j. 57 A 24/2019 - 100,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně Mgr. Ilony Karlové ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 2. 2020 včasnou kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci zastavení řízení o dodatečném povolení stavby.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel nespécifikoval důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadl.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 13. 2. 2020, č. j. 1 As 41/2020 - 8, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do datové schránky v sobotu dne 29. 2. 2020. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.* Vzhledem k tomu, že poslední den lhůty, 29. 3. 2020, připadl na neděli, lhůta k doplnění kasační stížnosti uplynula v pondělí dne 30. 3. 2020. Dne 1. 4. 2020 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, které obsahovalo doplnění kasačních důvodů. Toto podání bylo dle otisku razítka předáno k poštovní přepravě dne 31. 3. 2020, tedy po lhůtě. Nejvyšší správní soud za této situace vážil, zda zde – s ohledem na vyhlášení nouzového stavu vládou dne 12. 3. 2020 (č. 69/2020 Sb.) a přijetí celé řady mimořádných opatření nejsou zvláštní důvody, které by ospravedlňovaly prodloužení lhůty jednoho měsíce, avšak v daném případě tyto okolnosti neshledal. Ustanovení § 106 odst. 3 umožňuje stěžovateli požádat o prodloužení lhůty jednoho měsíce o další měsíc z vážných důvodů, pod něž by nepochybně spadala i případná omezení plynoucí z mimořádných opatření v době koronavirové epidemie. Stěžovatel však podle tohoto ustanovení nepostupoval, žádost o prodloužení lhůty nepodal a ani v doplnění netvrdí, že by lhůtu nesplnil z důvodu jakýchkoliv omezení plynoucích ze současné mimořádné situace. Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti ve lhůtě podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nedoplnil, soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč vrátit. Uvedená částka bude stěžovateli poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně Mgr. Ilony Králové ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

v zastoupení JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu